

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 7 (439)
2024. gada
5. maijs

Piedāvājums svētajā Garā

Gandrīz pirms 2000 gadiem apustuļi, sapulcējušies augštelpā kopā ar Mariju un dažām uzticīgām sievietēm, tika piepildīti ar svēto Garu (sal. *Apd 1,14; 2,4*). Šajā ārkārtējā brīdī, kad dzima Baznīca, apjukums un bailes, kas bija pārņēmušas Kristus sekotājus, izvērās dedzīgā pārliecībā un mērķtiecībā.

Viņi sajūtās mudināti runāt par savu satikšanos ar augšāmcelto Jēzu, kuru tie bija jau saukuši par Kungu. Vairākums apustuļu bija ikdienišķi cilvēki un neviens nevarēja sevi izcelt kā pilnīgu mācekli. Viņi nebija spējuši pazīt Kristu (sal. *Lk 24,13-32*), jutās apkaunoti par savām ambīcijām (sal. *Lk 22,24-27*) un pat bija viņu nolieguši (sal. *Lk 22,54-62*). Tomēr, svētā

Gara spēcīnātus, tos pārveidoja Kristus Evaņģēlija patiesība un iedvesmoja bez bailēm to sludināt. Ar drosmi viņi iesaucās: gandariet, tiekāt kristīti, saņemiet svēto Garu (sal. *Apd 2, 37-38*). Jaunā kristīgo saime, balstoties apustuļu mācībā, sadraudzībā, maizes laušanā un lūgšanā (sal. *Apd 2,42*), vērsās pret apkārt esošo perversitāti kultūrā (sal. *Apd. 2,40*),

rūpējās viens par otru (sal. *Apd 2,44-47*), aizstāvēja ticību Jēzum ienaida priekšā (sal. *Apd 4,33*), dziedināja slimos (sal. *Apd 5,12-16*). Paklausot Kristus pavēlei, viņi devās liecināt par to, ka Dievs kļuvis viens no mums, dievišķais ienācis cilvēces vēsturē, lai to pārveidotu un mēs

esam aicināti iekļauties Kristus pestījošajā mīlestībā, kas uzvar ļaunumu un grēku. Svētais Pāvils slavenajā runā Areopagā ievadīja savu vēsti šādi: ”Dievs katram dod visu, arī dzīvību un dvesmu... lai visas tautas varētu meklēt Dievu un, izjūtot ceļu pie viņa, spētu viņu atrast. Viņš tiešām nav tālu no mums, jo viņā mēs dzīvojam, kustamies un esam” (*Apd 17,25-28*).

No tā laika daudzi ir liecinājuši par Kristus patiesību un mīlestību, sekmējuši Baznīcas misiju. Atcerēsimies mūsu zemes pirmos misionārus, tāpat svētos priesterus un mocekļus, mūsu pašu vecvecākus un vecākus, pirmos audzinātājus ticībā. Viņi nesuši neskaitāmus upurus aiz mīlestības uz mums.

(turpinājums 4.lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 5. maijs.

Lieldienu 6. svētdiena

Vissvētākā Sakramenta adorācija

8.00 Sv. Mise; lūgšana „Svētais Dievs”

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Sv. Mise par fon

Valtervitenheimu dzimtas mirušajiem.

Pateicības dievkalpojums par katedrāles simtgadi; Jēzus Sirds dievkalpojums;

Svētlietu pasvētīšana

15.00 Sv. Mise par Baronu ģimeni

18.00 Rožukronis

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 6. maijs.

8.00 Sv. Mise par + Franci, + Veroniku, + Albertu un Regīnu Stivriņiem;

Dievmātes litānija

Otrdiena, 7. maijs.

8.00 Sv. Mise par + Annu Sutāni;

Dievmātes litānija

15.00 Sv. Mise Rīgas 1. slimnīcā

Trešdiena, 8. maijs.

8.00 Sv. Mise par + Moniku Grišāni;

Dievmātes litānija

16.30 – 18.30 Grēksūdze

18.00 Adorācija

19.00 Sv. Mise jauniešiem par

+ Aleksandru

Ceturtdiena, 9. maijs. Kunga

Debeskāpšana, obligātās svinības

8.00 Sv. Mise

11.00 Sv. Mise par Annas veselību

18.00 Dievmātes litānija

18.30 Sv. Mise par draudzi

Ziedojumi tiek vākti Jeruzalemes svētvietu uzturēšanai

Piektdiena, 10. maijs.

Sākas novenna Svētā Gara godam

8.00 Sv. Mise par Līviju; Novenna, Jēzus Sirds litānija un Dievmātes litānija

Sestdiena, 11. maijs.

8.00 Sv. Mise par + Bārbalu; Novenna, Dievmātes litānija

Svētdiena, 12. maijs.

Lieldienu 7. svētdiena.

Mātes diena

8.00 Sv. Mise; Novenna, lūgšana “Svētais Dievs”

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā sv. Mise Ineses nodomā par dzīvajiem un mirušajiem

15.00 Sv. Mise par + Domicellu Ločmeli

18.00 Dievmātes litānija

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 13. maijs.

8.00 Sv. Mise par + Bārbalu; Novenna, Dievmātes litānija

Otrdiena, 14. maijs. Sv. Apustulis Matijs, svētki.

8.00 Sv. Mise par + Ritu; Novenna, Dievmātes litānija

18.30 Sv. Mise Onkoloģijas centrā

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419

Diakons Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

jekaba.katedrale@tvnet.lv

Pastorālo vajadzību koordinatore – Andžela mob. 26156406

Pr. Renārs Birkovs, administrators:

brenars@inbox.lv; mob. 28688843

Trešdiena, 15. maijs.
V.J. Marija no Aglonas,
Latvijas galvenā aizbildne, svinības.

8.00 Sv. Mise par Ēriku; Novenna,
 Dievmātes litānija
 16.30 – 18.30 Grēksūdze
 18.00 Adorācija
 19.00 Sv. Mise jauniešiem par
 + Saulcerīti, + Bronislavu un + Veroniku
 Špoģiem

Ceturtdiena, 16. maijs.

8.00 Sv. Mise par + Pjotru; Novenna,
 Dievmātes litānija
 18.30 Sv. Mise; jauniešu tikšanās

Piektdiena, 17. maijs.

8.00 Sv. Mise par Elitas Beināres
 veselību; Novenna, Jēzus Sirds litānija un
 Dievmātes litānija

Sestdiena, 18. maijs.

8.00 Sv. Mise par Inesi un Rasmu;
 Novenna, Dievmātes litānija
 18.00 Sv. Mise – dziedināšanas
 dievkalpojums

Svētdiena, 19. maijs.

**Svētā Gara nosūtīšana (Vasarsvētki),
 obligātās svinības.**

8.00 Sv. Mise par draudzi; Dievmātes
 litānija
 9.30 Sv. Mise angļu valodā
 11.00 Galvenā Sv. Mise par Kaspara
 veselību
 15.00 Sv. Mise par + Vilhelmīnu Vanagu
 un + Pāvelu Viļumu
 18.00 Sv. Mise un Iestiprināšanas
 sakramenta piešķiršana

**Pirmdiena, 20. maijs. V.J. Marija,
 Baznīcas Māte, svētki.**

8.00 Sv. Mise par Ausmas veselību;
 Dievmātes litānija

Otrdiena, 21. maijs.

8.00 Sv. Mise par Kirikovu un Šenfeldu
 ģimenēm; Dievmātes litānija
 18.00 Sv. Mise adorācijas kapelā

Trešdiena, 22. maijs.

8.00 Sv. Mise par Silviju Gresti;
 Dievmātes litānija
 16.30 – 18.30 Grēksūdze
 18.00 Adorācija
 19.00 Sv. Mise jauniešiem par Oskara
 veselību

Ceturtdiena, 23. maijs.

**Mūsu Kungs Jēzus Kristus,
 augstais un mūžīgais priesteris, svētki.**

8.00 Sv. Mise; Dievmātes litānija

Piektdiena, 24. maijs.

8.00 Sv. Mise par + Helēnu Kudiņu;
 Jēzus Sirds litānija, Dievmātes litānija

Sestdiena, 25. maijs.

8.00 Sv. Mise par + Bronislavu Pāvulāni;
 Dievmātes litānija

**Svētdiena, 26. maijs. Vissvētā
 Trīsvienība, obligātās svinības.**

8.00 Sv. Mise par Ivara veselību un Ilzes
 drošību ceļā; lūgšana „Svētais Dievs”
 9.30 Sv. Mise angļu valodā
 11.00 Galvenā Sv. Mise par Marijas
 veselību
 15.00 Sv. Mise par Mariju, Antonu, viņu
 bērniem un mazbērniem
 18.00 Dievmātes litānija
 18.30 Sv. Mise par draudzi; jauniesvētītā
 priestera Henrika Rektiņa svētība

Piedāvājums svētajā Garā

(turpinājums no 1.lpp.)

Viņu uzdevums vadīt jauniešus uz labo un patieso nav viegls – tas jāveic ar savu liecību, mācību, kristīgai ticībai atbilstošu dzīvi.

Mūsu uzdevums ir aizvien pievērsties labajam un patiesajam ap mums un arī mūsos. Apkārtējā daba ir skaista, bet nereti cilvēks to ir piesārņojis. Dieva brīnišķi radītais dažkārt ir draudīgs cilvēkam – vulkāni, zemestrīces, plūdi, taifūni, sausums atgādina, ka cilvēks ir pakļauts dabas kataklizmām.

Tomēr ne tikai dabīgā, bet arī sociālā vide izraisa draudus, kas liek cilvēkam piedzīvot savu nespēju tikai saviem spēkiem pretoties apkārt esošiem vardarbības un seksuālās izmantošanas piedāvājumiem, pat ja nodēvēti tikai kā “izklaides iespēja”.

Diemžēl brīvība un iecietība (tolerance) ir bieži šķirta no patiesības. To veicina plaši izplatīties uzskats, ka cilvēka dzīvi nenosaka absolūtās patiesības. Relatīvisms atzīst praktiski visu, kā pašu svarīgāko izceļot “pieredzi”. Tomēr, pieredze, neņemot vērā labo vai patieso, var vest nevis pie īstas brīvības, bet pie morāla vai intelektuāla apjukuma, standartu mazināšanas, pašcieņas zuduma un pat izmisuma.

Cilvēka dzīvi nevada gadījuma raksturs un tā nav nejaušība. Dievs ir vēlējis mūsu pastāvēšanu, to svētījis un devis nolūku (sal. *Rad* 1,28). Dzīve nav tikai notikumu un pieredžu plūsma, lai cik

daudz arī tā palīdzētu, dzīve ir meklējums pēc patiesā, labā un skaistā. Tāpēc mēs izdarām izvēles; tāpēc izmantojam brīvību; tieši patiesībā, labestībā un skaistumā atrodam laimi un prieku. Lai mūs nepieviļ tie, kas redz mūs tikai kā patērētājus dažādu piedāvājumu tirgū, kur pati izvēle kļūst par labumu, kaut kas jauns piedāvāts kā skaists un subjektīva pieredze aizvieto patiesību.

Kristus piedāvā vēl vairāk. Tiešām, viņš piedāvā visu! Viņš ir Patiesība, tāpēc arī Ceļš un Dzīvība. Apustuļi līdz zemes robežām nesa šo “ceļu”, kas ir dzīve Kristū, Baznīcas dzīve. Kristība ir ieeja

šajā dzīvē, kristīgajā ceļā. Kristībā Dievs ievirzījis mūs savā svētumā (sal. 2 *Pt* 1:4). Mēs esam pieņemti kā tēva dēli vai meitas, esam iekļauti Kristū. Esam kļuvuši par Viņa Gara mājokli (sal. 1 *Kor*

6,19). Lai tad tiešām kļūstam par jaunu radību!

Dievam ir cilvēka vaigs – Jēzus Kristus – šis “ceļš”, kas apmierina visas cilvēka ilgas un šī “dzīvība”, par kuru jāliecina, vienmēr staigājot Kristus gaismā.

Liecināt mūsdienās nav viegli. Daudzi uzskata, ka Dievu jānovirza malā, ka reliģija un ticība būtu jāizslēdz no publiskā diskursa vispār vai jāpieļauj tikai kādu pragmatisku mērķu labā. Šis sekulārais viedoklis cenšas izskaidrot cilvēka dzīvi un veidot sabiedrību, vai nu pilnīgi, vai daļēji noraidot Radītāju. Šis viedoklis piedāvāts kā neitrāls un visiem pieņemams. Tomēr īstenībā, kā katra ideoloģija, sekulārisms uzspiež noteiktus uzskatus par pasauli. Ja Dievam nav vietas publiskā dzīvē, tad sabiedrība tiks veidota

bezdievīgi. Ja nav atsaucies uz Dievu, tad vairs nav tik viegli atzīt dabisko kārtību, nolūku un to, kas ir labs. Tad drīz parādās cilvēcīgais, šķietamais visa risinājums kā mulķība, varaskāre un egoistiska izmantošana. Tāpēc aizvien vairāk jāapzinās, cik ļoti nepieciešama apdomīga izšķiršana sarežģītajā Dieva pasaulē.

Runājot par sociālo vidi, jāatzīst, ka katra cilvēka iekšējā cieņa izriet no dziļākas identitātes – Radītāja attēla; tāpēc cilvēktiesības ir universālas, tās balstās dabiskajā likumā, ne kompromisos sarunu ceļā. Tāpēc lai pārdomājam, kāda vieta sabiedrībā ir nabagiem un vecajiem, imigrantiem un tiem, kuri nespēj runāt. Kāpēc vardarbību cieš tik daudzas mātes un bērni? Kā var pieņemt, ka pat mātes miesās ieņemtais bērns var būt pakļauts vardarbībai un slepkavībai?

Dieva radība ir laba un cilvēcei ļoti svarīgi iestāties par atbilstošu attīstību, taisnību un mieru, rūpēm par vidi. Tomēr, šī iestāšanās vides labā nav atdalāma no centieniem veicināt katra cilvēka dzīvības cieņu no ieņemšanas līdz dabīgai nāvei; šo cieņu piešķirjis pats Dievs un tāpēc tā ir neaizskarama.

Cilvēki ir noguruši no mantkārības, izmantošanas un šķelšanās, no maldīgu elku izcelšanas, no vispārīgām atbildēm, no maldīgiem solījumiem. Mūsu sirdis un prāti ilgojas pēc tādas dzīves, kur mīlestība neizzūd, kur viens ar otru dalās dāvanās, veido vienotību, kur brīvība atrod nozīmi patiesībā un identitāte atrodama cieņas pilnā kopībā. Tas ir svētā Gara darbs. Šo cerību piedāvā Jēzus Kristus Evaņģēlijs. Kristībā esam no jauna radīti, Iestiprināšanā stiprināti ar Gara dāvanām, lai liecinātu par šo Evaņģēliju.

Jēkaba katedrālē 20. aprīlī ordinēts jauns priesteris

Rīgas Svētā Jēkaba katedrālē pēc septiņu gadu pārtraukuma 20. aprīlī plkst. 12.00 atkal notika svinīgs priestera ordinācijas dievkalpojums - šo kalpošanas ceļu ar bīskapa roku uzlikšanu uzsāka diakons Henriks Rektiņš. Viņš ir no Valmieras un kā diakonu viņu jau iepazīna Madonas draudze.

Svēto Misi svinēja V.E. Rīgas arhibīskaps-metropolīts Z. Stankevičs, koncelebrējot Rīgas palīgbīskapam V.E. Andrim Kravalim un kuplam priesteru pulkam. Svētās Mises dziedājumus izpildīja draudzes koris un kā sudraba pavediens dziedājumus caurauza Manuela Fernandezā flautas skaņas.

Savā homīlijā arhibīskaps deva bagātīgu garīgo ceļamaizi jaunajam priesterim, bet tajā ietvertās atziņas vairāk vai mazāk skāra katra ticīgā sirdi un prātu.

Viņš aicināja klātesošos pārdomāt, ko priesteris ordinācijā saņem un atgādina, ka, kaut visi ticīgie ir līdzdalīgi Kristus karaliskajā priesterībā, Viņš kā Augstais priesteris tomēr izvēlēja dažus mācekļus, lai tie turpinātu Viņa kalpojumu Baznīcā - priesterus, kā arī raksturoja šajā kalpojumā ietverto sludināšanas un sakramentu svinēšanas varu, starp kuriem centrālais ir Euharistija. Arhibīskaps akcentēja gan priesteru kalpojuma upura, gan parauga aspektu, atgādinot, ka aicinājums padarīt savu dzīvi par

smaržīgu upuri Kungam attiecas uz katru ticīgo un priesteru pienākums ir viņam palīdzēt ar savu kalpojumu. Viņš aicināja klātesošos būt nomodā par savu sirdsapziņu, uzturot to tīru, kā arī atgādināja topošajam priesterim par gaidāmajiem ikdienas pienākumiem un aicināja nepazaudēt prieku.

Pievērsoties dienas lasījumiem, arhibīskaps minēja, ka tie ir Dieva apredzības izvēlēti lasījumi un izcēla dažus šo Rakstu fragmentu rosinātus svarīgus priesteru kalpojuma un ticīgo dzīves aspektus.

Lasījumā no Apustuļu darbiem ietverti paralizētā Eneja izdziedināšanas un mirušās labdares Tabitas uzmodināšanas brīnumi, kurus var uzlūkot kā ticībai līdzveidojošas zīmes. Arhibīskaps, atceroties arī savas jaunības pieredzi, aicināja priesterus un ticīgos nebaidīties lūgt Kungam šīs līdzveidojošas zīmes. Tās neattiecas tikai uz apustuļu laiku, bet ir dzīvas un darbīgas arī mūsdienās, kaut arī mūsdienu cilvēks šādu realitāti vairs īsti nepieņem. Arī aktualizējot dienas Evaņģēlija vārdus par Kristus miesu un asinīm kā īstenu ēdienu un dzērienu, arhibīskaps atgādināja Euharistijas, kuru svin priesteris, pārdabisko aspektu - tas, kas notiek uz altāra nav simbolisks rituāls, tā ir reālā Kunga klātbūtne.

Pieskaroties Rakstu fragmenta vārdiem par mieru baznīcā un pieaugšanu Gara iepriecinājumā, arhibīskapa domu pavediens aizveda pie šī miera un pieauguma cēloņiem. Viņš atsaucās uz apustuļa Pāvila teikto vēstulē efeziešiem, kur ietverts nozīmīgs priesteru uzdevums - sagatavot svētos kalpošanas darbam Kristus miesai par stiprinājumu (sal. Ef 4, 12). Šie svētie ir visa Dieva tauta - katrs ar savām spējām un harizmām un, kā sacīja

arhibīskaps, priesterim nav viss jādara pašam, viņam jāskatās šīs ticīgo dāvanas un jāpalīdz tās iedzīvināt, jo gan priesteru, gan laju kopīgais uzdevums ir izplatīt Dieva valstību.

Svētās Mises noslēgumā sirsnīgu uzrunu teica arī jaunais priesteris Henriks - viņš pateicās abiem bīskapiem, visiem garīgās kārtas pārstāvjiem un pasaulē dzīvojošajiem līdzcilvēkiem, kā arī vecākiem, kuri viņu atbalstījuši un palīdzējuši šajā ceļā līdz ordinācijas sakramenta saņemšanai.

Kad priesteru saimei pievienojas jauns brālis priesterībā, vienmēr rodas jautājums - kāds viņš būs, kādas dāvanas viņā mīt un kā tās augs? Pats jaunais priesteris varētu savās lietās būt "slikts eksperts", tādēļ uzdevu dažus jautājumus arhibīskapam Z. Stankevičam.

Vispirms jautāju, kādas ir tās jaunā priesteru Henrika stiprās puses - rakstura īpašības, prasmes, kuras varētu palīdzēt viņa kalpojumā? Arhibīskaps atzina, ka jaunajam priesterim "vārdus kabatā nav jameklē", kā arī uzteica viņa humora izjūtu un spēju pārskatīt "spēles laukumu" - jūtīgi atsaukties tam, kas notiek apkārt, reaģēt uz apkārtējo noskaņojumu, vajadzībām un ar siltumu balsī sacīja, ka jaunais priesteris atstājis ļoti labu iespaidu.

Otrs jautājums attiecās uz izglītību - vai priesterim Henrikam varētu rasties iespēja izglītoties - studēt tālāk, iespējams, ārzemēs? Arhibīskaps atbildēja apstiprinoši - viņš saskata šādu potenciālu, bet vispirms priesterim jānostrādā draudzē vismaz trīs gadus, jāpierāda sevi un minēja, ka pirmo priesteri studēt ārzemēs aizsūtījis tikai pēc četrus gadus darba draudzē. Tomēr arhibīskaps atzina, ka

Latvijai ir ļoti nepieciešami izglītoti priesteri.

Svinības noslēdzās ar kopīgu jaunā priestera, bīskapu, garīdznieku, draudzes kalpotāju un viesu maltīti Svētdienskolas telpās.

Stella Jurgena

Atvadīšanās no apustuliskā nuncijs Baltijas valstīs arhibīskapa P. A. Rajiča Jēkaba katedrālē

Labā Gana svētdienā 21. aprīlī ar Svēto Misi plkst. 11.00 Jēkaba katedrālē savu kalpojumu mūsu valstī beidza pāvesta sūtnis, V.E. arhibīskaps P. A. Rajičs. Viņa

turpmākais Baznīcas diplomāta darba lauks būs Itālija un Sanmarīno.

Svēto Misi arhibīskaps P. A. Rajičs svinēja latviešu valodā, koncelebrējot Rīgas arhidiecēzes palīgbīskapam A. Kravalim un vairākiem priesteriem, bet par tās muzikālo skanējumu rūpējās katedrāles ērģeliece Ilona Birģele un draudzes koris diriģentes Janīnas Puškovskas vadībā.

Savā uzrunā, kuru, tulkotu latviešu valodā, sacīja priesteris Aivars Līcis, pāvesta sūtnis akcentēja Labā Gana svētdienu kā lūgšanu dienu par aicinājumiem uz priesterību un konsekroto dzīvi, atbilstoši sniedzot skaidrojumu dienas lasījumam no Jāņa evaņģēlija par Labo Ganu.

Arhibīskaps P.A. Rajičs pievērsa klausītāju uzmanību tam, ka Kristus pats ir šis Labais Gans, kurš atdod savu dzīvību

par savām avīm, tādējādi saskaņojot savus vārdus ar darbiem. Vārdu "atdot" šajā īsajā fragmentā Kristus izrunā piecas reizes, sacīja arhibīskaps Rajičs, ar ko Kungs atgādina, cik Viņam ir svarīga katra avs - gan tā viena pazodusī, gan tās deviņdesmit deviņas, kuras bija palikušas Gana tuvumā.

Savas domas pavadienā arhibīskaps P.A. Rajičs ievija arī pāvesta vēstījumu Pasaules lūgšanu dienai par aicinājumiem "Cerības svētceļnieki, miera veicinātāji" un izteica vēlējumu Latvijas ticīgajiem būt šiem miera un cerības cilvēkiem, kā arī aicināja jauniešus ļauties Jēzus valdzinājumam un sekot Viņa balsij.

Nuncijs teiktais aktualizēja šobrīd ne pārāk populāro sevis atdošanas tēmu, kura ietver ļoti plašu spektru - cilvēks var sevi dāvēt gan palīdzot kādam materiāli, gan veltot savu laiku un zināšanas, kā arī ar savu klātbūtni un šobrīd neviens neesam pasargāti no kādām ārkārtas situācijām, kur šī sevis dāvāšana var būt arī fiziskās dzīvības atdošana. Mūsdienu sabiedrībā bieži varonis ir tas, kurš ņem, nevis dod un Jēzus piemērs ar tajā ietverto aicinājumu it kā paliek ēnā, bet vai Dievs var palikt ēnā un bezdarbīgs?

Dieva darbs ir atdot dzīvību, sacīja pāvesta sūtnis, tādējādi atbildot uz mūsdienu cilvēka dzīvesveidu un jautājumiem. Jēzus nenāk dot likumu sistēmu, sacīja arhibīskaps Rajičs, bet Viņš piedāvā īpašo veidu, kā mīlēt un cīnīties, jo tikai tā var stāties pretī tiem, kas mīl nāvi. Mises noslēgumā Rīgas arhibīskaps Z. Z. Stankevičs pateicās nuncijam par viņa kalpojumu Latvijā, atzīmējot, ka viņš Latvijā ieradies, pāvesta Franciska vārdiem runājot, kā "miera svētceļnieks". Z. Stankevičs pieminēja pāvesta sūtņa mieru, nosvērtību, spēju

iedziļināties Baznīcas problēmās mūsu valstī, kas iepretim globālajiem procesiem pasaulē un Baznīcā šķiet kā "vētra ūdens glāzē". Kā ļoti nozīmīgu ieguldījumu Rīgas arhibīskaps izcēla nuncijs atbalstu Rīgas Augstākajam reliģijas zinātņu institūtam un šobrīd institūts ir atkārtoti akreditēts uz sešiem gadiem. Ar nelielu dāvanu un ziediem arhibīskapam P.A. Rajičam par kalpojumu pateicās arī draudzes garīdznieki un kalpotāji.

Stella Jurgena

Pateicības dievkalpojums par katedrāles simtgadi

Svētdien, 5. maijā
Plkst. 11.00

Pēc dievkalpojuma agape

Lūdzam atbalstīt katedrāli ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai ar bankas pārskaitījumu Rīgas Svētā Jēkaba Romas katoļu draudze

Reģ Nr. 90000106696 UNLALV2X
SEB bankas konta nr.
LV84UNLA0002000701505

Lielākā dāvana dzīvajiem un mirušajiem

Jēzus Kristus Upuris – svētā Mise par dzīvajiem un mirušajiem konkrētos nodomos ir lielākā dāvana, aizlūgums un atbalsts cilvēku vajadzībās. Pieteikt šos nodomus var sakristejā vai pie dežurantes.

Lai sagatavotos

**ĪESTIPRINĀŠANAS
SAKRAMENTAM,**

ir iespēja apmeklēt

KĀTEHĒZES,

kas notiks

**Sv. Jēkaba katedrāles
Svētdienas skolā,
Rīgā, Mazā Pils ielā 2
12. un 19. maijā,
plkst. 16.00**

*Aicināti tie, kuri gatavojas
pieņemt Īestiprināšanās
sakramentu Vasarsvētkos*

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28688843

E-pasts: brenars@inbox.lv

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Renārs

Rediģēja: Stella

Datorsalikums: Inga

Metiens: 450 eks.

vestnesitis.wordpress.com